

specifikace: K projednání a rozhodnutí žaloby, kterou se žalobce po skončení insolvenčního řízení vedeného na svou osobu, v němž vystupoval žalovaný v pozici insolvenčního správce, domáhá proti žalovanému peněžitého plnění, a to z titulu odpovědnosti žalovaného za škodu podle § 37 insolvenčního zákona, je dána věcná příslušnost okresních soudů podle obecné úpravy věcné příslušnosti soudů ve sporném občanském soudním řízení obsažené v § 9 odst. 1 občanského soudního řádu.

§ 9 odst. 1 o. s. ř.

§ 2, § 7 a § 37 zákona č. 182/2006 Sb., insolvenční zákon (IZ)

§ 159 odst. 1 písm. e) zákona č. 182/2006 Sb., insolvenční zákon (IZ)

Ncp 647/2021

USNESENÍ

Vrchní soud v Praze jako soud nadřízený rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Františka Kučery a soudců Mgr. Martina Řezníčka a JUDr. Aleše Šťastného ve věci

žalobkyně: **H. W.**
zastoupená advokátem JUDr. Janem Fuchsem
sídlem Osadní 12a, 170 00 Praha 7

proti
žalovanému: **J. N., IČO XY**
zastoupený advokátem Mgr. Ludvíkem Matouškem
sídlem Kovářská 549/12, 190 00 Praha 9

o náhradu škody ve výši 133 756 Kč,

vedené u Obvodního soudu pro Prahu 5 pod sp. zn. 15C 107/2021, o určení věcné příslušnosti,

takto:

K projednání a rozhodnutí této věci jsou v prvním stupni věcně příslušné okresní soudy.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou doručenou dne 9. 4. 2021 Obvodnímu soudu pro Prahu 5 (dále jen „předkládající soud“) domáhá po žalovaném zaplacení částky 133 756 Kč. Tento svůj žalobní požadavek žalobkyně odůvodnila tvrzeními, na jejichž podkladě uzavřela, že jí postupem žalovaného - jako insolvenčního správce v insolvenčním řízení žalobkyně (jako dlužnice), které bylo vedeno od roku 2014 do roku 2019 u Městského soudu v Praze pod sp. zn. MSPH XY INS XY / XY (dále jen „dotčené insolvenční řízení“) - byla způsobena škoda ve výši nárokováného peněžitého plnění, za níž žalovaný odpovídá podle § 37 odst. 1 zákona č. 182/2006 Sb., insolvenční zákon, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „IZ“).

2. Předkládající soud postupoval podle § 104a odst. 2 č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), a věc předložil Vrchnímu soudu v Praze jako soudu nadřízenému (dále též „nadřízený soud“ nebo „zdejší soud“) k rozhodnutí o věcné příslušnosti s tím, že není soudem věcně příslušným, neboť se jedná o věc vyplývající z právních vztahů mezi dlužníkem a insolvenčním správcem týkajících se majetku patřícího do majetkové podstaty dlužníka, kdy spor vedený vůči insolvenčnímu správci je incidenčním sporem řešeným v rámci insolvenčního řízení (§ 7a písm. d) a § 37 odst. 3 IZ), k jehož projednání jsou příslušné krajské soudy, konkrétně Městský soud v Praze.
3. Žalobkyně ve smyslu § 104a odst. 2 věta druhá o. s. ř. odmítla, že by se jednalo o incidenční spor, když dotčené insolvenční řízení již bylo skončeno usnesením Městského soudu v Praze ze dne XY, č. j. MSPH XY INS XY / XY - XY, jež nabylo právní moci dne 22. 11. 2019, přičemž řízení v této (sporné) věci bylo zahájeno žalobou doručenou předkládajícímu soudu teprve dne 9. 4. 2021, tedy více než 5 měsíců od pravomocného skončení dotčeného insolvenčního řízení. K podpoře argumentace v daném ohledu žalobkyně citovala z rozhodnutí zdejšího soudu ze dne 16. 2. 2021, č.j. XY (MSPH XY INS XY / XY) (dále jen „Rozhodnutí“).
4. Žalovaný pak přisvědčil názoru předkládajícího soudu, že věcně a místně příslušným k projednání věci je Městský soud v Praze s tím, že namítá věcnou nepříslušnost předkládajícího soudu.
5. Podle § 7 IZ, nestanoví-li tento zákon jinak, nebo není-li takový postup v rozporu se zásadami, na kterých spočívá insolvenční řízení, použijí se pro insolvenční řízení a pro incidenční spory přiměřeně ustanovení občanského soudního řádu týkající se sporného řízení, a není-li to možné, ustanovení zákona o zvláštních řízeních soudních; ustanovení týkající se výkonu rozhodnutí nebo exekuce se však použijí přiměřeně jen tehdy, jestliže na ně tento zákon odkazuje.
6. Podle § 7a IZ, krajské soudy rozhodují jako soudy prvního stupně a) v insolvenčním řízení, b) v incidenčních sporech, c) ve sporech o náhradu škody nebo jiné újmy, která vznikla porušením povinnosti podat insolvenční návrh, d) ve sporech o náhradu škody nebo jiné újmy, která vznikla zahájením insolvenčního řízení a opatřeními přijatými v jeho průběhu, e) ve věcech vyplývajících z právních vztahů mezi dlužníkem a insolvenčním správcem týkajících se majetku patřícího do dlužnickovy majetkové podstaty.
7. Podle § 2 písm. d) IZ, pro účely tohoto zákona se rozumí incidenčním sporem spory vyvolané insolvenčním řízením, o kterých tak stanoví tento zákon, projednávané v rámci insolvenčního řízení.
8. Podle § 159 odst. 1 písm. e) IZ, incidenčními spory jsou spory o náhradu škody na majetkové podstatě vzniklé porušením povinností insolvenčním správcem.
9. Jak zdejší soud již konstatoval v (odstavci 13.) Rozhodnutí (cit.): „spor o náhradu škody způsobené dlužníku insolvenčním správcem při výkonu funkce, který byl zahájen v průběhu insolvenčního řízení, má povahu incidenčního sporu dle ust. § 159 odst. 1 písm. e) IZ, a v takto zahájeném sporu lze pokračovat i po skončení insolvenčního řízení, bylo-li skončeno zrušením konkursu po splnění rozvrhového usnesení (ust. § 159 odst. 4 IZ)“; „pokud je však takový spor zahájen až po skončení insolvenčního řízení, jeho výsledek již není nikterak způsobilým ovlivnit výši výnosu zpeněžení majetkové podstaty ani míru uspokojení pohledávek věřitelů, a z povahy věci tudíž již o incidenční spor jít nemůže“; „spor, ve kterém žalobce (nikoli již v postavení dlužníka) vymáhá proti žalované (nikoli již v postavení insolvenčního správce) nárok na náhradu škody ve svůj prospěch (nikoli ve prospěch majetkové podstaty), je tak sporem, u něhož se věcná příslušnost soudu řídí obecným ustanovením § 9 odst. 1 o. s. ř. (viz též Sprinz, P., Jirmásek, T., Řeháček, O., Vrba, M., Zoubek, H. a kol., Insolvenční zákon, Komentář. 1. Vydání. Praha: C. H. Beck, 2019, str. 105)“.
10. Jelikož se v tomto řízení jedná o věc typově srovnatelnou s věcí posuzovanou v Rozhodnutí, přičemž úvahová východiska a závěry Rozhodnutí nadále sdílí, rozhodl nadřízený soud podle

§ 104a odst. 2 poslední věta o. s. ř. (s přihlédnutím k § 7 IZ), že k projednání a rozhodnutí věci jsou věcně příslušné okresní soudy.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není odvolání ani dovolání přípustné.

Praha 7. října 2021

JUDr. František Kučera
předseda senátu